

НАША БОБРИЦЯ

№ 7 (14)
Листопад 2016 року
www.rivervalley.org.ua

Спецвипуск «Об'єднання громад»

ВІЗИТІВКА НАШОГО СЕЛА

Історичний шанс: об'єднання громад

ЕКОНОМІКА ТА ЯКІСТЬ ЖИТТЯ У ПЛАНОВАНІЙ КНЯЖИЦЬКІЙ
ОБ'ЄДНАНІЙ ТЕРИТОРІАЛЬНІЙ ГРОМАДІ

Спроможність об'єднаної територіальної громади (ОТГ) є головним критерієм для її появи на адміністративній мапі України. Спроможною є така громада, в якій місцеві джерела наповнення бюджету, інфраструктурні та кадрові ресурси є достатніми для вирішення органами місцевого самоврядування питань місцевого значення, передбачених законодавством, в інтересах жителів громади.

Перелік видаткових повноважень об'єднаних громад визначено в ст. 89, 91 Бюджетного кодексу України. Крім того, в об'єднаних громадах жителі мають бути забезпечені ще й публічними послугами, що надають органи державної влади. Отже, окрім до поточних функцій, ОТГ перебирають на себе

частину повноважень районних державних адміністрацій, зокрема в питаннях освіти, охорони здоров'я, земельних питаннях та соціального захисту, а також, за бажанням, архітектурний контроль. Разом з новими повноваженнями і видатками ОТГ одержує додаткові фінансові ресурси, зокрема 60% податку на доходи фізичних осіб (за рахунок

якого зараз районні адміністрації через субвенції фінансують дитячі садки, будинки культури, бібліотеки та спортивні школи) та субвенції з державного бюджету на утримання загальноосвітніх шкіл та мережі медичних закладів первинної ланки (ФАПи, амбулаторії, поліклініки).

У підсумку об'єднані громади переходять на прямі міжбюджетні відносини з державним бюджетом (на рівні з областю, районом та містами обласного значення). Основний момент фінансової логіки доцільності створення ОТГ — вона має бути, як мінімум, бездотаційною в межах поточних повноважень місцевих та районних. Це не стосується витрат на школи та медичні заклади — для цього передбачена субвенція.

>> СТОР. 3

«ЩОБ ЯК КВІТОЧКА, БУЛО СЕЛО» —

розмова з Марією Федорівною Король

Є люди-скарби, люди-велетні, на яких тримається світ. Ми розшукуємо таких у наших селах, цього разу знайшли у Бобриці. Ці люди — яскраві особистості. Вони незвичайні, бо не бояться бути не такими, як всі. Не підлаштовуються під чужу думку, залишаються вірними своїм життєвим цінностям. На це здатні лише сильні люди, які мають тверді життєві принципи.

Зустрічайте: Марія Федорівна Король, 75 років, переїхала з Поділля за чоловіком у Бобрицю у 1961 році, має трьох дітей, усі живуть у Бобриці.

Першим гостей обійєсть Марії Федорівни Король зустрічає розлогий горіх, запрошуючи до тінистої прохолоди свого гілля. Невеличке подвір'я засаджене квітами. В хаті господині приємно, затишно та неймовірно чисто. На столі — теж квіти. Сідаємо з Марією Федорівною за стіл і починаємо розмову.

— Маріє Федорівно, чим для вас є Бобриця?

— Мені це село дуже подобається. Хоча сама я з Вінничини і прибула сюди з чо-

ловіком, але Бобриця зразу припала мені до душі своєю природою — ліс, ставки, річка — просто краса... Люди були дружніші, не так, як зараз. Багато спілкувалися один з одним, співали... Але й правда те, що зараз село стало чистішим...

— Серед інших ви виділяєтеся своєю небайдужістю. Пам'ятаю, як ви першою принесли продукти для біженців з Криму та Краматорська, коли вони жили в нас два роки тому. Зупинку в Ковбасині, мабуть, прибираєте тільки ви. Не раз я бачила, як, ходячи вулицями Бобриці, ви піднімаєте з землі кинуті пляшки й сміття та відносите їх до смітника. Ми робимо так само і намагаємося привчати до цього

дітей, щоб не проходили повз сміття байдуже. Вас ми ставимо у приклад, мовляв, є така старенька бабуся, яка уважно ставиться до багатьох речей. Скажіть, повз що ви не можете пройти просто так?

— Я не можу пройти повз сміття. Просто не можу його переносити — привчена так з дитинства. Дуже люблю чистоту й красу природи. Тому все й помічаю: щось не там стоїть, щось не там лежить, ось те — негарно... Я б це все поприбирала, бо кому ще? Прибирала я завжди, відколи живу в Бобриці.

Раніше, до того, як було утворено КП «Бобриця», люди сміття виносили в ліс, та й кидали там. Я звідти цілі гори цього сміття виносила — мені треба було, щоб ліс був чистий. Була велика яма, то я й зносила до неї все сміття — більше було нікуди...

Сусіди з мене сміялися: — Що ти робиш? Навіщо воно тобі треба?

— Ви сказали, що до утворення нашого КП сміття викидали просто в ліс. Ви пам'ятаєте, як формувалося це рішення — зробити в селі комунальне підприємство, що буде займатися, зокрема, збиранням та вивезенням сміття? Які взагалі тоді були умови?

— Тоді не було доріг. Автобус ходив від нижнього магазину. Щоб потрапити до Білогородської школи (Бобрицька була закрита), діти йшли пішки до магазину на автобус. Потім голова добився, щоб зробили верхню зупинку. Але ж бездоріжжя! Автобус часто не міг проїхати по Шевченковій вулиці, бо там завжди стояла вода, і через те було багато грязьки... Потім, коли сільська рада вже утворилася, на вулиці Шевченка покляли бетонні плити. А вже потім потихеньку зробили асфальтовані дороги.

>> СТОР. 3

До уваги жителів села Забір'я!

2 грудня 2016 року о 17.00

У приміщенні Будинку культури (с. Забір'я, вул. Грисюка, 4), відбудеться:

1. Звіт Забірського сільського голови за результатами роботи 2015 — 2016 років
2. Обговорення добровільного об'єднання громадян

Історичний шанс: об'єднання громад

ЕКОНОМІКА ТА ЯКІСТЬ ЖИТТЯ У ПЛАНОВАНІЙ КНЯЖИЦЬКІЙ ОБ'ЄДНАНІЙ ТЕРИТОРІАЛЬНІЙ ГРОМАДІ

<< СТОР. 1

Яка ж ситуація з можливим бюджетом модельованої Княжицької об'єднаної громади?

Ми зібрали шляхом опитування голів сільських рад планові показники місцевих бюджетів на 2016 рік та фактичні надходження по податку на доходи фізичних осіб (ПДФО), який платять підприємства, зареєстровані на території 4 сільрад. 60% останнього податку наразі йдуть до районного бюджету, а у разі створення ОТГ будуть передані в громаду. Загальний обсяг доходів загального і спецфондів модельованого бюджету становить 17,2 млн грн. При цьому загальні поточні витрати 4 сільрад взяті на рівні факту 2016 року і становлять 8,2 млн грн.

Це без врахування вартості утримання адміністративного апарату сільрад — його ми порухували окремо, передбачивши 2,5 млн грн видатків на рік для працівників виконкому ОТГ та центру надання адміністративних послуг (ЦНАП). Загальна сума поточних витрат об'єднаної громади становить 10,7 млн грн.

Отже, модельована Княжицька об'єднана територіальна громада має достатній поточний фінансовий ресурс, щоб бути самостійною і виконувати всі необхідні функції, покладені на неї державою. При цьому 6,5 млн грн різниці можуть бути спрямовані на фінансування видатків розвитку громади.

Чи це достатньо для забезпечення достойної якості життя громадян? Ми вважаємо, що ні. Цього достатньо, аби одержати статус спроможної громади і пройти процес реєстрації, але ставити для себе завдання маємо більші. Якість життя — це, в першу чергу, щоденні враження людини від користування інфраструктурою свого населеного пункту: по якому тротуару добиратися до зупинки громадського транспорту, на якій зупинці чекати транспорт, у чому їхати до роботи, по дорозі якої якості, наскільки швидко, чи безпечно

Код	БОБРИЦЯ		КНЯЖИЧІ		ЗАБІР'Я		МУЗИЧІ		ВСЬОГО	
	Загальний фонд	Спец фонд	Загальний фонд	Спец фонд	Загальний фонд	Спец фонд	Загальний фонд	Спец фонд	Загальний фонд	Спец фонд
ВСЬОГО ДОХОДИ 2016	3 271 800	359 000	1 283 474	553 852	1 524 179	339 817	1 077 400	1 107 270	7 156 853	2 359 939
СУБВЕНЦІЇ З РАЙОНУ	299 600	1 095 450	1 315 500		2 142 932		1 865 800	2 200 000	5 623 832	3 295 450
ВСЬОГО З СУБВЕНЦІЄЮ	5 025 850		3 152 826		4 006 928		6 250 470		18 436 074	
ПДФО 2016 (60%)	134 767		4 056 000		336 000		3 170 160		7 696 927	
ВСЬОГО З ПДФО БЕЗ СУБВЕНЦІЇ (ДОХОДИ НОВОЇ ГРОМАДИ)	3 765 567		5 893 326		2 199 996		5 354 830		17 213 719	
ВИДАТКИ НОВОЇ ГРОМАДИ (Дитячі садки, БК, бібліотеки, комунальні підприємства, освітлення/опалення)	950 000		2 100 000		2 800 000		2 320 000		8 170 000	
ВИДАТКИ НОВОЇ ГРОМАДИ (адміністрація ОТГ та ЦНАП)									2 500 000	
ЗАЛИШОК ДО РОЗПОРЯДЖЕННЯ	2 815 567		3 793 326		-600 004		3 034 830		6 543 719	

Витрати на утримання шкіл та медичних закладів передаються в ОТГ разом з цільовим фінансуванням (субвенцією) з державного бюджету. Зараз ці кошти одержує обласний бюджет і утримує з них школи та медичні заклади. Після утворення громади їх передають з обласного бюджету в бюджет ОТГ. З повною версією таблиці можете ознайомитись на сайті www.rivervalley.org.ua

дитині самостійно добиратися до школи, якої якості послуги надаються у школі, якої якості послуги надаються у дитячому садку, який шкільний автобус везе дитину до школи і назад, чи безпечно ввечері повертатися додому вулицями населеного пункту, наскільки легко і швидко можна отримати довідку чи документ у ЦНАПі громади, якої якості медичні послуги надаються у населеному пункті, наскільки чисті вулиці села, як часто і куди вивозиться сміття тощо. Саме це — основний перелік завдань діяльності громади, і він потребує відповідного фінансування.

За нашими оцінками, потенціал по надходженню податків до бюджету Княжицької об'єднаної громади становить приблизно 50 млн грн і може бути реалізований протягом 5 років. Основні можливості для зростання доходів — це збільшення реєстрації підприємств і фізичних осіб — підприємців 3-ї та 5-ї груп платників єдиного податку (5% з обороту) — кожен такий платник приносить у бюджет громади до 250 тис. грн на рік. Ми оцінюємо можливість по зростанню надходжень цього податку у

10 млн грн. Друге важливе потенційне джерело доходу — акциз з роздрібного продажу палива — кожна автозаправна станція приносить у рік від 1 до 5 млн грн доходу, залежно від обсягів продажу палива. На наявних та планованих дорогах економічно доцільно розмістити 4-5 таких АЗС, що може дати до 10 млн грн надходжень. Третє, найбільш важливе джерело — це ПДФО з кожного новоствореного робочого місця. Кожне робоче місце, навіть при зарплатній платі у 6 тис. грн, приносить у рік 7,7 тис. грн надходжень до бюджету об'єднаної громади. Ми маємо ставити для себе завдання створення 1 тис. робочих місць, які одночасно дадуть від 7 млн грн доходу до бюджету громади і вирішать проблему зайнятості. Не варто забувати про новий податок — з нерухомості. Власник кожного нового будинку приблизно площею у 300 кв.м. в середньому платить за рік 2 тис. грн. податку до місцевого бюджету. На території 4 сільрад зараз більше 3,5 тис. вільних ділянок під індивідуальну забудову, які стоять у чагарниках. Створивши необхідні передумови

для швидшого будівництва, ми зможемо реалізувати потенціал у 7 млн грн щорічних доходів до місцевого бюджету. Решта потенційних джерел доходів менш значима за розміром, але має великий потенціал для зростання. Головне — професійно керувати територією: планувати і створювати можливості для бізнесу і громадян.

Ще одне: вперше в сучасній історії України держава не пригмушує, а стимулює грошима стратегічно важливі процеси. Так, у 2016 році зі спецфонду державою профінансовано більше 900 інфраструктурних проектів для новостворених ОТГ (дитсадки, амбулаторії, дороги, ЦНАПи, водогони тощо). Проектом бюджету на 2017 рік у Державному бюджеті передбачено 1,5 млрд грн винятково для будівництва інфраструктури об'єднаних громад, зокрема, фінансування ЦНАПів передбачено виключно в новостворених ОТГ. У 2016 році 157 новостворених ОТГ одержали кошти (в середньому — близько 6,6 млн грн на одну громаду), на 2017 рік закладено 172 ОТГ в бюджет (в середньому по 8,7 млн грн на одну громаду).

Крім того, інфраструктурним проектам, які подаються до іншого — Державного фонду регіонального розвитку — від об'єднаних громад надається пріоритетний статус. А це ще доступи до 8 (!!!) млрд грн коштів, що наразі закладені в проект держбюджету. В Київській області наразі зареєстровано всього 2 ОТГ і у нас є унікальна історична можливість на тлі цього «дефіциту» нових ОТГ значно покращити інфраструктуру наших населених пунктів. Починати потрібно з будівництва ЦНАПу, щоб протягом 1 року зробити можливим одержувати 232 послуги жителями наших сіл на місці, не виїжджаючи в Київ чи район. Ми не бачимо перепон, щоб одержати кілька десятків мільйонів гривень додаткових коштів для інфраструктури новоствореної громади. Саме від нас зараз залежить що ми залишимо своїм дітям у спадок — таких історичних можливостей наші села не мали раніше. І як цією можливістю ми розпорядимось — так і буде.

Роман Іваненко,
голова Бобриського
благодійного фонду
«Розвиток і благоустрій»

Садовий центр у Жорнівці

Найбільшим місцевим виробником у Жорнівці є підприємство «Проксима Центр», яке понад 10 років займається вирощуванням та реалізацією декоративних рослин

Раніше декоративні рослини були в якості хобі, а основним товаром був вічнозелений самшит. З часом почали з'являтися клієнти, які цікавилися й іншими рослинами. Спочатку шукали саджанці по Україні, але через брак асортименту остаточно перейшли на імпорт рослин з-за кордону. В Жорнівці проходить вирощування та розмноження. Коли попит виріс, придбали велику ділянку в с. Чорногородка, а з часом ще більшу — в Тернопільській області. Ці території дозволили побудувати великі теплиці для розмноження рослин.

Сімейний бізнес був створений батьком — Іваном Перебийнісом, який протягом 20-ти років працював головним інженером в НВО «Укрплодопітомник». Займався закладанням розсадників по всій території України. Оптимізм, закріплені знаннями, допоміг подолати всі страхи та ризики.

Основний продаж рослин відбувається в Жорнівці, тому логічно було б перереєструвати підприємство з Києва до Жорнівки. Платити податки в місцевий бюджет та отримувати дохід на фактичному місці існування. Але у власників є декілька особистих причин, які не дозволяють зараз це зробити.

Наводимо вам думки Андрія Перебийніса, власника «Проксима Центр», щодо перереєстрації підприємства: «По-перше, ми маємо задумку побудувати десь поблизу великий садовий центр. Наразі шукаємо

землю, і тоді одразу будемо реєструватися за місцем. Логіка підказує, що гроші мають йти в місцевий бюджет. По-друге, вражає приклад Бобріци, де багато підприємців перереєструвалися за місцем проживання, що дуже позитивно впливає на розвиток села.

Приємно бачити, коли бюджетні гроші використовуються за призначенням. Ніколи до нас не приходили й не просили, щоб щось подарували — замовляли та купували. Сильна та єдина громада розвиває село. Ярмарки та інші події показують, що село живе та розвивається з розумом.

Вражають такі люди, як Роман Іваненко. Коли з'являється ідея, за нею з'являється рух, а потім з'являється підтримка від людей, які закручують рукава та роблять важливі справи. І це вселяє віру, що ми не дарма стояли на Майдані. Країна змінюється. Ми не чекаємо, що нам щось принесуть на тарілочки. Люди починають працювати та заряджають власною енергією все навколо».

«Проксима Центр» допомагає селу Жорнівка маленькими проектами, такими як облаштування дитячого майданчика в центрі села, надає рослини для благоустрою храму. Допомагають вони й аеромобільним бригадам №79, 95, які понесли найбільші втрати за останні два роки в зоні АТО.

ТЕМА НОМЕРА

«ЩОБ ЯК КВІТОЧКА, БУЛО СЕЛО» —

розмова з Марією Федорівною Король

<< СТОР. 1

Багато до цього доклала зусиль вчителька Марія Ларіонівна Скуйбіда.

Тоді й зупинку поставили в теперішньому центрі Бобриці, і зробили клумбу. Раніше це місце центром не було, просто частина Бобриці. Бобрицьке КП організувалося при голові Владиславові Данченку. А до того, при Качаненку, бачачи таку проблему зі сміттям, житель села Ігор Малишко виділив машину. Та машина раз на тиждень забирала від мене гору сміття...

— Не зрозуміла, чому від вас?

— Бо сусіди та інші люди продовжували зносити сміття в ліс; от я й кажу: любі мої сусіди, не викидайте своє сміття в ліс, зносьте до мене, а я вже буду з ним розбиратися... В суботу машина від Ігоря Малишка приїжджала — а хто буде грузить? Ось я й бігала, шукала — хто може допомогти мені оце сміття погрузити? Володимир Пащенко помагав, більше ніхто. Жодна людина, що приносила мені під ворота своє сміття, не вийшла допомогти на машину його погрузити...

А як вже зробили КП, то стало легше... Я пішла туди працювати — все рівно безкоштовно прибираю, а там ще гроші платили — по 500 гривень на

місяць. Ходила з тачкою по селі, збирала сміття... Люди казали — от якби чоловік твій був живий, він би тобі задав за це прибирання!...

Для КП купили трактор, але зразу не знали, що і як з цим сміттям робити. Вирішили поставити смітники та й вивозити по суботах. Поставили один на початку села, другий — на стражі, третій — біля центру та четвертий на — кладовищі.

Як почали люди загрузати ті смітники! І чим попало — будівельним сміттям у тому числі — ми не встигали ці смітники розвантажувати... І з Жорнівки, як люди їхали, теж сміття кидали в наші смітники.. Не можна було цього ради дати! Стали думати: як бути? Розібрали смітники.

Пізніше організували збір сміття в пакетах — їдемо на причепі селом та й збираємо по дворах пакети зі сміттям. Брали за це тоді по три гривні — звичайно, ця праця трьома гривнями не окупувалася — тільки заради того, щоб людей заохочувати своє сміття через КП здавати, а не в землю закопувати чи в ліс викидати...

Потім стали два рази на тиждень їздити, бо сміття збиралося багато — зробили вже платні мішки. Багато людей протестувало, й зараз протестують, не розуміючи, скільки коштує бензин, зарплатня пра-

цівників, ремонт трактора... Ось колесо в тракторі зламалося — нове коштує сім тисяч гривень! Де взяти, якщо не будуть платити за вивіз сміття? А якщо КП перестане працювати — куди подіти сміття?

Те саме, як і договори з КП «Бобриця» — розказую людям, навіщо їх укладати. Хіба ті 50 чи 100 грн на місяць — такі великі гроші для того, щоб село було гарним, щоб дерева обрізані, трава скошена, газони доглянуті? А ще буває, дерево треба зрізати старе. На які гроші це буде зроблено? А ще вони змушені прибирати те сміття, що залишають у звичайних мішках уночі ті люди, які не хотять купувати мішки КП «Бобриця»... Сама я уклала договір і плачу третій рік по 50 грн на місяць.

— Дійсно, шлях до нинішнього КП був досить важкий та довгий... Давайте тепер поговоримо про клумби. В нас у Бобриці їх дві — в центрі села та в Ковбасині. Я чула, що ці клумби мають свої історії. І що ковбасинська клумба — справа саме ваших рук.

— У центрі клумбу зробив Качаненко, і на ній посадили троянди на пам'ять про бобричан, загиблих у Другій Світовій війні — по одному кущу троянд на кожного загиблого...

«Поки житиму, поки ходитиму — дорога моя буде чистою!»
Марія Король, жителька села Бобриця

— А де ви взяли посадковий матеріал?

— Брали, де попало — у кого що було. Одна жіночка чорнобривців гарних принесла, ми їх посадили, біленьким віночком понасаджували, півники... Знаєте, така клумба вийшла, що всі задивлялися!

Була проблема: кури дуже розгрибали квіти. То я вирішила клумбу загородити. Звернулася до заможного чоловіка з Ковбасина — допоможіть! Він дав 400 грн, та ще трохи хтось дав... Я поїхала зі старшим сином, купили прутики. Ми їх з Марією Сперкач пофарбували, а Андрій Оністрат купив сітку. Тією сіткою ми обгородили клумбу — відтоді кури вже її не розривають. А на бордюри для клумби дали гроші нові мешканці Бобриці.

— То зараз за центральною клумбою доглядаєте тільки ви?

— Мабуть, що так... Людмила Афанасіївна допомагає по мірі сил, а більше ніхто. Люди на зупинці стоять, чи з автобуса виходять — ніхто ніколи не запропонує допомогти. Так само і з косінням трави... Люди хочуть, щоб було гарно, але нічого не хочуть для цього робити.

— Яким би ви хотіли бачити своє село в майбутньому? Яким би хотіли залишити його своїм дітям та онукам?

— Як клумба! Щоб як квіточка, було село...

***

Багатьом недоступно зрозуміти, навіщо комусь докладати зусилля не для себе особисто, а лише для того, щоб світ навкруги став трохи кращим, красивішим, чистішим... Просто ці люди не можуть по-іншому — так їм велить їх совість. І на питання: «Навіщо тобі це треба?» їм нема чого відповісти.

Маємо щастя, що такі люди, як Марія Федорівна та подібні до неї, живуть в нашому селі.

Бо саме такі люди, які мають в собі силу та мужність йти по життю своїм шляхом, не звертаючи уваги на нерозуміння, глузування та осуд оточуючих — саме вони і змінюють наш світ на краще.

Повний текст інтерв'ю читайте на сайті громади села Бобриця www.bobrytsya.kiev.ua

Жителі с. Забір'я вітають об'єднання сусідніх сільських громад

15 жовтня 2016 року у приміщенні Забірського будинку культури відбулись громадські обговорення громад. Більшістю голосів було підтримано добровільне об'єднання «Княжицька громада» у складі: Княжичі, Жорнівка, Бобриця та Забір'я

Обговорення проходили у межах проекту «Сталі громади», який здійснюється проектом «Підтримка реформи місцевого самоврядування в Україні», що реалізується Інститутом громадянського суспільства в партнерстві з Фондом Східна Європа і фінансується Європейським Союзом.

На заході були присутні близько 40 осіб — жителі Забір'я та сусідніх сіл, серед них депутати та члени виконкому, голови сільських рад. Вони обговорили оновлену економічну модель майбутньої об'єднаної громади за даними 2016 року, розглянули прогнозовані показники потенціалу розвитку на 2017 р. Ці дані доводять фінансову спроможність майбутнього об'єднання. Учасники процесу також висловили побажання долучити до об'єднання Музичі, якщо мешканці цієї громади на слуханнях підтримають пропозицію.

Учасники слухань намагалися зрозуміти, як вплине майбутнє об'єднання на розвиток села Забір'я. На обговорення були винесені питання розташування основних елементів інфраструктури, транспортного сполучення та місцезнаходження адміністративного центру.

Найбільш дискусійним питанням стало визначення центру майбутньої об'єднаної громади. Жителі Забір'я висловлювали побажання щодо розміщення адміністративного центру в Забір'ї. Після тривалих обговорень дійшли згоди, що для цього населеного пункту немає загрози в розміщенні адміністративного центру в Княжичах. Так, адже нова інфраструктура може бути розміщена в інших населених пунктах, а наявна — розвиватися там, де вона вже існує. Зокрема, в Забір'ї є потужні школа та лікарні, які надалі можуть не тільки зберегти своє значення, але

й розвиватися та надавати послуги жителям сіл-сусідів. Одна з ідей, яка активно була підтримана — побудувати в Забір'ї Центр з надання адміністративних послуг.

Важливу роль зіграло те, що селищні голови з Княжичів та Бобриці були відкриті до діалогу й таких рішень, які враховували інтереси кожного села. Жителі Бобриці наголошували на тому, що у майбутньому необхідно здійснити будівництво нової дороги між Бобрицею та Забір'ям, щоб бобричани могли дістатися, зокрема, до школи в Забір'ї найкоротшим шляхом, а також на необхідності побудувати садочок у селі.

Більшістю голосів забірської громади було проголосовано за об'єднання в єдину територіальну Княжицьку громаду. Наступним кроком для Забір'я стане затвердження рішення на сесії в листопаді.

Присутня на події голова княжицької сільради наголошувала на необхідності об'єднання «рівні з рівними», щоб зберегти баланс інтересів через представництво депутатів у майбутній раді. Також створення сільської громади дозволить залишити мажоритарну ви-

борчу систему, тоді як об'єднання з містами Боярка чи Білогородка призведе до виборів за партійними списками, і як результат — мешканці цих сіл можуть зовсім втратити своїх представників серед депутатів громади.

Депутат Києво-Святошинської районної ради **Анатолій Коструба** висловився щодо об'єднання: «Для мене важливо, щоб ми зберегли те, що в нас є. Наразі в с. Забір'я ми маємо широкую інфраструктуру, але не все працює на повну силу. Об'єднання в Княжицьку громаду дозволить нам підтягнути всі наші слабкі сторони та почати функціонувати на повну. Тоді забірська школа стане опорною, до неї будуть возити дітей з усієї громади. А що найголовніше — ми будемо випускати

конкурентоспроможних учнів. Чим більше ми усвідомлюємо процеси децентралізації, тим більше розуміємо — лише єдині ми сильні!»

У події взяла участь: **Анатолій Карбан**, заступник забірської сільської голови, **Роман Іваненко**, керівник проекту «Сталі громади», голова правління Бобрицького сільськогосподарського фонду «Розвиток та благоустрій», **Тамара Сухенко**, член правління Бобрицького благодійного фонду, **Владислав Данченко**, депутат Києво-Святошинського району, **Олександр Король**, голова Бобрицької сільської ради, **Олена Шинкаренко**, голова Княжицької сільської ради та **Тетяна Немирович**, голова ГО «Змінимо село разом», представник громади с. Музичі, та інші.

СВЯТО

ДЕНЬ СЕЛА — СПОГАДИ ПРО СВЯТО

8 жовтня 2016 року Бобринця вкотре відсвяткувала День села. У програмі свята були: ярмарок місцевих виробників, виступи музичних колективів, майстер-класи та смачна їжа

Близько 1000 бобринчан і гостей з Києва та сіл-сусідів змогли насолодитися святом. Цей захід розпочинає серію регулярних щомісячних тематичних ярмарок у Бобринці.

Під час свята відбулося офіційне відкриття новобудованої центральної площі. Саме тут бобринчани планують проводити регулярні ярмарки місцевих виробників харчових продуктів, майстрів декоративного мистецтва, що мають на меті розвиток місцевого підприємництва. Створення комфортного середовища у передмісті Києва для проведення традиційних ярмарків європейського формату — унікальне та інноваційне позиціонування сільської громади, цікаве для споживачів і виробників.

У ярмарку взяли участь близько 1000 гостей і 50 виробників харчових продуктів, мистецьких виробів, а також представників садових центрів з Києво-Святошинського району. Для бобринчан — це нова можливість для самореалізації та отримання прибутку від хобі.

Вже втретє був проведений традиційний бобринський майстер-клас з розмальовки бобрів, які потім реалізувалися на аукціоні. Сподіваємося, що незабаром цей флеш-моб набере обертів, і в Бобринці не залишиться жодного двору без бобра. Впродовж свята дітей розважали майстри, а також аніматори, які влаштували хімічне шоу і танець мильних кульок.

На головній сцені виступали творчі колективи Київської області: «Вишевичі», «Барви осені», бобринський хор та інші. Серед них і танцювальний колектив «Мрія-С». Акцентом вечірньої програми стало світлове шоу барабанщиків разом з колективом «Гетьмани».

Серед гостей свята були представники Національної скаутської організації України — Пласту. Вони продемонстрували бобринчанам свої навички, чим неабияк зацікавили молодь. Бобринця має ідеальну місцевість для організації табору хлопчиків-пластунів.

Сільський голова Бобринці **Олександр Король** поділився своїми враженнями від цього дня: «Для мене найважливіше, що жителі та гості задоволені, а організатори майже задоволені. Бажано, щоб наступного року більше людей долучалося до організації свята. Хоча погода була не зовсім сонячна, але настрої були святковими», — зазначив він.

Гості свята також охоче ділилися своїми коментарями та враженнями:

Наталія Лисова: «Я пишаюся нашою Бобринцею, її людьми. Свята тут завжди душевні, і кожен наступний захід організований краще за попередні. Перфекціонізм — це, напевно, добре, та хочу запевнити вас, шановні організатори цього річного Дня села, що все у вас вишло, і свято було пречудове».

Катерина Котлярська: «Хочу подякувати всім організаторам чудового свята та ярмарку! Особливо дякую сільській раді і особливо Олександрю Королью — узявляю, як непросто організувати свято такого розмаху. Дякуємо!»

Олена Палій: «Щиро вдячні за організацію, за чудову атмосферу, за вкладені час та сили! Також дякуємо Ользі Іваненко, Анастасії Алатарцевій, Олександрю Королью та всім, хто долучився до організації цього заходу!»

Михайло Яцишин: «Ми просто найкращі! Не зважаючи на деякі примхи погоди, свято вдалось. Така кількість позитивних людей. Приємно було бачити знайомих і знаходити на ярмарку необхідне. Олександр Король постійно стурбований, заклопотаний. На його обличчі буде виражена відповідальність. Ви оцінили, як декорувала коробочку з кошешками Катя Котлярська? Наші дітки найталановитіші. Велика подяка всім організаторам!»

Організаційний комітет заходу висловлює щиро вдячність односельчанам за підтримку та добрі слова! Ви спонукаєте нас рухатись вперед та розвивати наше Казкове село Бобринця!

Чекаємо вас у зимку на Різдвяному ярмарку!

Рибний парк:
ВІЗИТІВКА Забір'я

Комплекс відпочинку «Фіш Парк Забір'я» розмістився на околицях Забір'я не випадково. Мальовничі краєвиди, озера, ліси — сама природа спонукає до спокою та відпочинку

Але так було не завжди. Раніше, в 60-х роках минулого століття, тут функціонував рибгосп, основним завданням якого було вирощування та продаж риби. Коли у 2003 році акціонером рибгоспу став Геннадій Руденко, концепція підприємства змінилася, й основний акцент відтоді було спрямовано на рекреацію та туризм.

Геннадій зазначає, що зараз місія підприємства — це привабити в ці місця відпочиваючих. Багато з них вже стали постійними відвідувачами, друзями комплексу та навіть більше — мешканцями Забір'я, Бобринці, Білогородки. Люди, які потрапляють сюди вперше, як правило, до приїзду не чули нічого про Забір'я і про існування такої оази рекреації в безпосередній близькості до Києва.

Вони захоплюються в ці місця «з першого погляду» і... починають цікавитись ними вже для постійного проживання. «Ми маркетингологи цієї території, — усміхаючись говорить Геннадій. — Відповідаємо на питання — де можна винайняти будиночок на літо, купити землю, помешкання».

Все розпочалося, власне, зі ставків та рибалки. Але зараз «Фіш Парк» надає послуги рибалки для відвідувачів на абсолютному новому якісному рівні. Навколо озер розміщені комфортні зони для пікніків. Відвідувачі можуть взяти в оренду риболовні снасті. А далі пропозиція дуже гнучка: ви можете привезти продукти з собою, можете приготувати свій вилов самотужки біля озера, можете придбати рибу або навіть прийти зі своїм уловом до ресторану і вам його приготують.

Ресторану «Риба Чок» вже 5 років. Безперечно, його основною «родзинкою» є свіжа риба. Навколо ресторану знаходиться чимала територія, поділена на окремі зони.

Тут є ігрові розважальні майданчики для наймолодших відвідувачів «Риба Чок». Зона відпочинку з доріжками між соснами запрошує відвідувачів до неспішних прогулянок, розмов на лоні природи. Великий літній павільйон можна використовувати для корпоративних заходів та святкування визначних сімейних подій або зустрічей в широкому колі друзів. Поруч знаходиться ділянка з «французькими» грядками, на яких дозріває свіжа зелень та городина. Все вирощене на грядках органічним шляхом також свіжим потрапляє прямо до столу.

Наразі Геннадій Руденко виношує амбітні плани, а саме: залучити творчих та активних людей для втілення своїх проєктів, пов'язаних із туризмом та відпочинком.

Одним з прикладів таких проєктів є кінний клуб HorseWill, який пропонує відвідувачам кінні прогулянки під наглядом досвідчених інструкторів, навчання верховій їзді. Клуб пропонує й такі унікальні послуги, як катання на кареті та іпотерапію. Тут можна також замовити коня на певну подію. Якщо ж коні вже стали частиною вашого життя, то саме для таких випадків клуб пропонує послуги постою і повного утримання коней.

Особливістю клубу також є така послуга, як скийорінг. Вона стає актуальною в зимову пору. Слово походить від норвезького snoge kjoering і дослівно перекладається «буксирівання на лижах». Це надзвичайно веселий та захоплюючий зимовий вид спорту, де людина на лижах тягне за собою кінь. Наїзник керує конем, а лижник одночасно тягнеться на буксирі ззаду.

Рибгосп — ключовий платник податків у Забір'ї. Але, окрім цього, власники не забувають і про соціальну відповідальність. Один із напрямів такої діяльності — благоустрій. Зокрема, підприємство нещодавно придбало роторну косарку, яка розчищає чагарі, регулярно організовує прибирання території від стихійних звалищ, що залишаються від туристів та мешканців. «Фіш Парк» має також гарну традицію пригостити своєю продукцією ветеранів та пенсіонерів до визначних подій та державних свят.

Геннадій Руденко зазначає, що місія підприємства направлена — розвиток та ріст упізнаваності території Забір'я та його околиць, і на реалізацію цієї мети й надалі будуть спрямовуватись організаційні та фінансові ресурси.

Інститут
Громадянського
Суспільства

Підтримка проєкту «Підтримка реформи місцевого самоврядування в Україні» Бобринського сільського благодійного фонду «Розвиток і благоустрій» здійснюється у

межах програми, що реалізується Інститутом громадянського суспільства в партнерстві з Фондом Східна Європа і фінансується Європейським Союзом.

Думки та погляди в цій публікації відображають позиції виключно її авторів і можуть не співпадати з позицією Європейського Союзу, Інституту громадянського суспільства та/або Фонду Східна Європа.